

mo Veneti nominis amicissimus. Is inter cæteros quos tulit liberos, Andronicum habuit: qui cum temere in patrem conspirasset, sceleris convictus, illius jussu visu debilitatus est, ac Peram ablegatus. Genuenses, qui jam antea indigne tulerant, Venetos sibi a Calojoanne in amicitia prælatos, puerum primo curandum medicis tradidere: quem, magna ex parte luce recuperata, ad imperium patris impie occupandum impellunt. Audax & facinorosus juvenis haud abnuvit scelus, ac Perensium, qui omnes fere Genuenses erant, opibus fretus, repente in senem & reliquos necessarios impetu facto, imperium occupat, parentes ipsos cum tota familia in vincula conjicit. Quidam auctores sunt, a Cantacufino, homine Græci generis, Calojoannem dignitate ejectum, Franciscique Catelusij Genuensis opera in pristinam fortunam restitutum; atque ob eam rem Ligurem Lesbium insulam ab eo dono accepisse. Sed annales, quos sequimur, Andronicum auctorem ejus motus fuisse affirmant: quos eo libentius sequor, quia constat, adolescentem cum Pera & Genuensibus postea a Calaojanne oppugnatum. Promiserat igitur ab initio Andronicus Tenedum insulam Genuensibus: quibus fidem præstiturus, scribit ad eos qui arcem præsidio tenebant, ut eam cum tota insula Liguribus traderent. Duæ Perensium triremes ad id Tenedum missæ: præsidii autem præfectus cum ipsis incolis, nihil Andronici literis moti, respondent, insulam Calojoannis esse, non filii: nulli hominum se eam tradituros unquam, nisi is, cujus esset, imperasset. Ferunt, florentibus imperii rebus, & præsidii præfecto & insulanis mandatum: ut si, quod nollet, imperii fastigio casu aliquo quandoque senex ejectus esset, nulli gentium præterquam Venetis insulæ possessionem traderent. Perenses spe Tenedi potiundæ frustrati, Constantinopolim continuo abiere. Præerat Veneto sinui Marcus Justinianus, qui, audito Calojoannis casu, veritus ne Venetæ triremes, quæ ad Pontici maris negocia exiverant, aliquod a Genuensibus incommodum ea temporum novitate acciperent, ad exitum usque Pontici maris eas co-